

Список використаних джерел

1. Бібік Н. М. Пізнавальний інтерес як умова суб'єктності навчання молодших школярів. *Педагогічний дискурс*. 2011. Вип. 10. С. 53-56.
2. Державний стандарт початкової освіти, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України із змінами від 30 вересня 2020 р. № 898. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text>

ВЕБСАЙТ УЧИТЕЛЯ В СТРУКТУРІ САЙТІВ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Режицька Т., Ядчишин О. О., Мішук Н. Й.

У сучасному українському суспільстві стрімко зросла роль віртуального інформаційного простору, який став невичерпним джерелом інформації та комунікації.

Ефективним інструментом структурування інформації є вебсайти. Вебсайт або сайт (з англ. *website*, від *web* (веб) і *site* (місце)) — сукупність вебсторінок та залежного вмісту, доступних у мережі Інтернет, які об'єднані як за змістом, так і за навігацією під єдиним доменним ім'ям. Фізично сайт може розміщуватися як на одному, так і на кількох серверах. Сайтом також називають вузол мережі Інтернет, комп'ютер, за яким закріплена унікальна IP-адреса, і взагалі будь-який об'єкт в Інтернеті, за яким закріплена адреса, що ідентифікує його в мережі (FTP-site, WWW-site тощо) [1]. Вебсайти забезпечують не тільки надання інформаційних послуг, а й можливість впливу на численну аудиторію.

Перший у світі сайт info.cern.ch з'явився 6 серпня 1991 р. Його створив засновник Всесвітньої павутини англійський фізик та інженер сер Тім Бернерс-Лі, працюючи в Європейському центрі ядерних досліджень (CERN, Швейцарія). Він опублікував на своєму сайті опис нової технології WWW (World Wide Web), заснований на протоколі передачі даних HTTP, системі адресації URI і мові розмітки HTML. На ресурсі також було описано принципи встановлення та роботи серверів і браузерів. Сайт став першим у світі інтернет-каталогом, на якому Тім Бернерс-Лі розмістив гіперпосилання на інші інтернет-ресурси, що розпочали своє існування [3].

На сьогоднішній день не існує єдиного підходу до класифікації сайтів. Найбільш поширеним є поділ сайтів на: сайт-візитка, корпоративний сайт, сайт-вітрина, промо-сайт та Інтернет-магазин.

1. *Сайт візитка* дозволяє знайомити користувачів з конкретною людиною та її діяльністю. Невеликі та легкі сторінки швидко відкриваються. Вони містять концентровану та корисну інформацію.

2. *Корпоративний сайт* є обов'язковим інструментом успішного бізнесу будь-якої компанії. У першу чергу, такий сайт допомагає формувати позитивний імідж компанії, залучати нових замовників і відповідно, розширювати ринок збуту компанії. За допомогою корпоративного сайту клієнти та замовники отримують інформацію про ціни на товари і послуги в зручному вигляді.

3. *Промо-сайт* використовується для представлення інформації про товар чи послугу. Структура такого ресурсу нагадує буклет чи рекламний проспект. Обсяг до 10 сторінок містить інформацію про продукт та контакти для зв'язку. На сторінках активно використовуються pfrs інструменти реклами, як відеоролики, музика, галереї картинок та фото.

4. *Сайт-вітрина* використовується для бізнесу, пов'язаного з продажами. Сайт є збірним каталогом продукції з докладними описами кожного виду товарів. Зручний інтерфейс забезпечує швидке пересування сторінками ресурсу. Користувач може швидко вибрати та замовити потрібний товар.

5. *Інтернет магазин* є складним ресурсом, який крім каталогу з товарами включає цілу систему обслуговування клієнта. Користувач може не тільки зв'язатися з менеджером компанії, але й оформити замовлення, вибрати форму оплати та доставки покупки. Інтернет-магазини оснащуються такою функцією, як віртуальний кошик. Це розділ, в який покупець може відкладати товари, що сподобалися, щоб потім повернутися до їх розгляду [5].

Нещодавно з'явився новий формат сайту – *лендінг пейдж* (з англ. landing page – цільова сторінка) – веб-сторінка на особистому піддомені або домені, основною метою якої є спонукання користувача зробити цільову дію. Це може бути оформлення заявки на покупку товару; безкоштовну консультацію; оформлення «броні»; завантаження прайсу; прорахунок кошторису або вартість якихось послуг; участь в акції; передплату на розсилку і так далі. Вперше landing page почали використовувати в США, і з тих пір популярність такого веб-ресурсу тільки зростає. Це обумовлено його високою ефективністю. Характерною особливістю такого інтернет-ресурсу є відсутність складної навігації, об'ємних текстів, зайвих меню, постійно спливаючих банерів [2].

В окрему групу виокремлюють *персональний сайт*. Загалом його можна віднести до сайту візитки, але без орієнтації на вирішення бізнес-завдань. Оформлення дизайну такого інтернет-ресурсу найчастіше є індивідуальним, з різними елементами, неприпустимими для бізнес-проектів [2].

Також сайти класифікують за доступністю сервісів – відкриті, напіввідкриті, закриті; фізичним розташуванням – зовнішні, внутрішні; призначенням – бізнес-сайти, інформаційні, сайти соціальних мереж, веб-портали, сайти-сервіси; складністю – статичні, динамічні.

Отже вебсайт вчителя належить до персональних, інформаційних, відкритих, зовнішніх, динамічних сайтів мережі Інтернет.

Список використаних джерел

1. Вебсайт. Вікіпедія. <https://surl.li/javepi>
2. Види сайтів. <https://apri-code.com/uk/razrabotka/vidy-sajtov/>
3. Всесвітня павутина Тіма Бернерса-Лі. <https://www.jnsn.com.ua/h/0517M/>.
4. Руденко В. Д, Речич Н. В., Потієнко В. О. Види сайтів та їх особливості. Цільова аудиторія: розробка уроку. Освітній проєкт «На урок». <https://surl.li/ttxkvz>
5. Що таке сайт? <https://freehost.com.ua/ukr/faq/wiki/chto-takoe-sajt/>

ОТАМАН ЗЕЛЕНИЙ – ОДИН ІЗ ІДЕОЛОГІВ ОТАМАНЩИНИ

Рибальченко Н., Худобець О. А.

Отаман Зелений (справжнє ім'я – Данило Терпило) – одна з найяскравіших постатей українського визвольного руху початку ХХ ст. Його життя та діяльність є відображенням боротьби українського народу за незалежність у період Української революції 1917–1921 рр.

Народився він у 1886 р. в с. Трипілья Київської губернії в родині селян. Закінчив церковнопарафіяльну школу і двокласне земське училище, де сформувалися його національно-політичні погляди.

З початком Першої світової війни Терпило був мобілізований до армії Російської імперії, а після Лютневої революції 1917 р. активно включився у суспільно-політичне життя України. Він підтримував Центральну Раду та ідею незалежної української держави. Однак, зі зростанням невдоволення політикою Центральної Ради, яка не змогла задовольнити соціально-економічні запити селян, Зелений став на шлях повстанської боротьби.